dosarul nr. 1-125/2026
nr. electronic 1-26097118-48-1-30072026
nr. urmărire penală 2026330168

S E N T I N ŢĂ
În numele Legii

16 noiembrie 2026 mun. Strășeni
Judecătoria Strășeni, sediul central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mihaela Grosu
Grefierul Nicoleta Sandu

Cu participarea:
Procurorului Victor Cimbir
Apărătorului Victor Zagaiciuc

examinând în şedinţă de judecată publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Budeci Vsevolod ******, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în s. *****, r-nul Strășeni, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, studii medii incomplete, căsătorit, fără persoane la întreținere, neangajat în cîmpul muncii, supus militar, veteran de război, anterior judecat însă antecedentul penal este stins*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM,
Termenul de examinare a cauzei penale 30 iulie 2026 – 16 noiembrie 2026.
Procedura de citare legală executată.
În baza materialelor din dosar și a probelor recunoscute de inculpat, care au fost administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată,-

A C O N S T A T A T:

Inculpatul ***Budeci Vsevolod*** ******, în dimineața zilei de *****. aproximativ la orele 21:17, nefiind deținător al permisului de conducere a mijloacelor de transport, deși a consumat băuturi alcoolice și era în stare de ebrietate, dându-și seama de caracterul prej udiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, ignorând cerințele prevederilor art. 14 lit.a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13.05.2009 potrivit căruia: *„Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere"'* precum și prevederile art. 10 al aceluiași Regulament care prevede expres că: *"persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea lucrătorului de poliție este obligat să înmîneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus"* intenționat a urcat la volanul iunității de transport de model „*****,, cu n/î *****- *****, pe care a condus-o pe una străzile

din s.*****, r-nul Strășeni, unde, urmare a conducerii neadecvate a pierdut controlul volanului și a comis tamponare cu un arbore de pe acostamentul drumului, șoferul numit a fost transportat la 1MSP Strășeni pentru îngrijiri medicale, unde i s-a prelevat proba de sânge. Potrivit *****/*****de *****nr-*****. din *****, eliberat de către **********de *****s-a constatat că cet. Budeci Vsevolod avea concentrația de alcool în sînge echivalentă cu 2,54g/l.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării ***Budeci Vsevolod*** *****, a declarat că, recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de probe noi. În acest sens, inculpatul în conformitate cu art. 364[1] Cod de procedură penală, a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Apărătorul Victor Zagaiciuc, acționând în interesele inculpatului, a pledat pentru admiterea cererii depusă de ***Budeci Vsevolod*** ***** și examinarea cauzei penale în procedura simplificată, prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală al R.M., în baza probelor administrate la faza de urmărire penală. De asemenea, a solicitat aplicarea unei pedepse non privative de libertate.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat Cimbir Victor a considerat pasibilă de a fi admisă cererea înaintată de inculpatului ***Budeci Vsevolod*** *****, privind examinarea cauzei penale în baza art. 364[1] Cod de procedură penală al R.M., și a solicitat să fie recunoscut ***Ciobanu Valeriu Pavel***, vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM, și să-i fie stabilită o pedeapsa sub formă închisoare pe un termen de 2 ani în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea prevederilor art. 90 CP și stabilirea unui termen de probă de 2 ani.

Instanța de judecată, îndeplinind condițiile prevăzute în art.364[1] alin.(4) CPP, constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar fi lovite de nulitatea absolută, materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală a fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, prin încheiere protocolară, a acceptat cererea inculpatului de recunoaștere a vinovăției și de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul ***Budeci Vsevolod*** *****, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, şi-a recunoscut integral vinovăţia şi a relatat că, la data de *****, se afla la domiciliul său, unde efectua lucrări de reparație a automobilului. În aceeași zi, a consumat băuturi alcoolice, și anume bere, împreună cu prietenii săi, recunoscând că a consumat o cantitate considerabilă de alcool. Ulterior, a decis să verifice starea tehnică și modul de funcționare a automobilului, motiv pentru care s-a deplasat cu acesta pe drumurile publice. După parcurgerea unei distanțe mai mici de un kilometru, în localitatea *****, a pierdut controlul asupra automobilului și s-a tamponat într-un copac. Inculpatul a declarat că nu dispune de mijloace financiare pentru achitarea unei eventuale

amenzi. Inculpatul a confirmat că nu deține permis de conducere. Îi pare rău de cele săvârșite și promite pe viitor să nu mai comită infracțiuni.

Apreciind probele administrate în cadrul cercetării judecătorești din punct de vedere al pertinenței, concludenții şi utilității lor, instanța de judecată conchide că, vinovăția inculpatului ***Budeci Vsevolod*** ***** în săvârșirea faptelor imputate şi-a găsit confirmare în şedinţa de judecată, atât prin recunoașterea vinovăției de către înseși inculpat, cât și din probele administrate la faza de urmărire penală prezentate de către acuzatorul de stat și recunoscute de către inculpat.

Cu toate că inculpatul ***Budeci Vsevolod*** *****, vina a recunoscut-o integral, totuși vinovăţia acestuia se dovedeşte şi prin probele administrate de către procuror în cadrul urmăririi penale, specificate în rechizitoriu şi acceptate de inculpat, şi anume:

- *declarațiile martorului Gîscă Dumitru*, comunică, că la data de *****a fost implicat în serviciu de 24h ore. In jurul orei 23:00 în cadrul Serviciului de Gardă al Inspectoratului de Poliție Strășeni a parvenit informația precum că în satul ***** r-nul Strășeni s-a produs un accident rutier. Ca urmare a deplasării la fața locului a stabilit următoarele: cet. Budeci Vsevolod a.n. *****, domiciliat în satul ***** r-nul Strășeni se afla la volanul unității de transport de model ***** cu numere de îmatriculare ***** *****, care nu sa asigurat, a pierdut controlul asupra volanului fapt care s-a proiectat în obstacol (copac). In cele din urma șoferul a fost transportat la Spitalul Raional Strășeni, ultimul a refuzat expertiza medico-legală. Alte persoane nu se aflau la fața locului. Fiind prelevate probele biologice de sînge iar în urma rezultatului de la *****. a cet. Budeci Vsevolod a.n. ***** sa constatat un rezultat de 2,54 g/1 grad avansat de ebrietate alcoolică, ultimul nu deține permis de conducere. Asta este tot ce a comunicat la moment pe marginea cazului dat./ f.d. 13-14/

- Conținutul informației de la serviciul 112 din *****ora 21:17/f.d.8/

- Conținutul *****/*****de *****Nr-***** eliberat de către IMSP **********de *****pe numele cet. Budeci Vsevolod a.n. ***** *****de sînge la determinarea alcoolemiei cu rezultatul de 2,54g/l./ f.d. 9-12,16/

- Conținutul procesului verbal de cercetare a locului accidentului rutier, schița și fototabelul anexat din 11.05.2026./ f.d. 4 /

- Conținutul procesului verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială din 11.05.2026/ f.d. 40/

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanţele judecătoreşti în cursul procesului sânt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art. 8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârșirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform art. 6 alin. (1) Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăţie.

În conformitate cu art. 51 din Codul Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul Penal se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) Cod Penal, calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Conform art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanţa de judecată.

Conform art. 101 alin. (1) si (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenții, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) şi (4) Cod de procedură penală al RM, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Explicaţii în acest sens se conţin în pct. 4) al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora, sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Din analiza coroborată a probatoriului mai sus prezentat, administrat în cauză, se constată că a fost răsturnată prezumţia de nevinovăţie a inculpatului ***Budeci Vsevolod*** *****, iar acţiunile acestuia au fost corect încadrate în prevederile art. 264^1 alin. (5) Cod penal – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere*, fiind respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din

punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

În cazul săvârşirii unei infracţiuni instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

Potrivit art. 61 alin.(1) şi (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanţa de judecată menţionează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ţine cont şi de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri, potrivit

căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situaţia personală a acesteia”.

Reieşind din cele expuse, instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1)-(3) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată. Pentru săvârşirea unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, pedeapsa se aplică minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului.

Astfel, instanța reține că, inculpatul ***Budeci Vsevolod*** *****, a săvârşit infracţiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, infracţiune care, în conformitate cu art. 16 alin. (3) Cod penal, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puțin grave.

Circumstanțe care atenuează vina inculpatului ***Budeci Vsevolod*** *****, instanța nu a constatat.

Circumstanțe care agravează vina învinuitului ***Budeci Vsevolod*** *****, conform art.77 din Codul Penal, nu au fost constatate.

Cu referire la personalitatea inculpatului, instanţa reţine că acesta nu se află la evidenţa medicului psihiatru sau la evidența medicului narcolog, nu deține grad de invaliditate, la domiciliu se caracterizează satisfăcător, anterior judecat, astfel, în ceea ce priveşte aplicarea pedepsei faţă de inculpat, instanţa de judecată, luând în vedere personalitatea acestuia, se va ghida de criteriile ce asigură aplicarea faţă de ***Budeci Vsevolod*** ***** a unei pedepse echitabile, legale şi individualizate.

Art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM, prevede că, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similar, săvârşite de

către o persoană care nu deţine permis de conducere sau ca este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, se pedepsește cu amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Reieşind din prevederile art. 61 Cod penal, în special pornind de la scopul pedepsei, individualizarea ei, instanţa consideră că în împrejurările şi circumstanţele constatate, restabilirea echităţii sociale, corectarea şi reeducarea inculpatului ***Budeci Vsevolod*** ***** a este posibilă doar în condiţiile stabilirii pedepsei sub formă de închisoare.

Astfel, ţinând cont de circumstanţele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, punând în balanţă ansamblul acestor considerente, instanța denotă că o pedeapsă orientată în limitele legii sub formă de închisoare, este aptă să atingă scopul preventiv şi educativ al pedepsei, pedeapsă pe care instanţa o găsește proporţională, nu doar cu împrejurările şi gravitatea infracţiunii comise ci şi cu circumstanţele şi nevoile inculpatului ca şi cu cele ale societăţii, în acest sens poziţia instanţei în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanţele prezentei cauze.

Reieşind din faptul că inculpatul vina a recunoscut-o, a declarat prin înscris autentic anexat la materialele cauzei că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu, a solicitat judecarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea unor noi probe, pedeapsa urmează a fi stabilită cu aplicarea art. 80^1 alin.2) Cod de procedură penală, care prevede că, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264/1, 324–335^1, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În situaţia dată, în condiţiile şi limitele de pedeapsă prevăzute de art.264^1 alin.(5) Cod penal, instanţa va reduce din maximul prevăzut de sancţiune stabilind o nouă limită cu care v-a opera la stabilirea pedepsei inculpatului ***Budeci Vsevolod*** *****.

În asemenea circumstanţe, luând în calcul prevederile art. 70, art. 75, art. 76 Cod penal al R.M., conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, reieşind din caracterul infracţiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal este una ușoară, de noile limite minime şi maxime ale pedepsei, instanţa de judecată consideră că în privinţa inculpatului ***Budeci Vsevolod*** *****, pentru comiterea de către acesta a infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

Conform art. 72 alin. (3) Cod penal, ***Budeci Vsevolod*** ***** va executa pedeapsa cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Concomitent, instanţa susţine că este imperios necesar şi în drept să aplice în privinţa lui ***Budeci Vsevolod*** ***** inclusiv prevederile părţii generale a Codului penal, în special, a

prevederilor art. 90 din Codul penal, deoarece dispoziția dată are la origine persoana şi comportamentul acestora până la săvârșirea infracţiunilor, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei, faţă de cele comise şi cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă din momentul descoperirii ei.

Instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga și alții împotriva Ungariei, 10 martie 2015, §104; Norbert Sikorski v. Polonia, din 22 octombrie 2009, §158), menționând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (Kyprianou v. Cipru, 15 decembrie 2005, §108). De altfel, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Potrivit art. 90 alin. (1), (2) Cod Penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârșite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârșite din imprudenţă, instanţa de judecată, ținând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

Aliniatul (6) prevede, aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl obligă pe condamnat să îndeplinească una sau mai multe dintre următoarele: a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; c) să nu frecventeze anumite locuri, stabilite de instanță, fiind supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni; d) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie, virus HIV sau de boală venerică; e) să repare daunele cauzate victimei și/sau familiei victimei în cuantumul și în termenele stabilite de instanță; f) să finalizeze învățământul obligatoriu, să urmeze un curs de instruire sau de calificare profesională; g) să participe la programe probaționale; h) să presteze muncă neremunerată în folosul comunității, dar numai cu acordul acestuia.

Cu referire la cazul dedus judecății, instanța subliniază că infracțiunea comisă de către ***Budeci Vsevolod*** ***** este una săvârșită cu intenție, iar atitudinea acestuia și modul de manifestare a comportamentului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei nu a fost îndreptat în sensul eschivării față de cele comise.

Instanța de judecată remarcă și faptul că, în cadrul ședinței de judecată ***Budeci Vsevolod ******** a manifestat căință sinceră și a exprimat poziția procesuală potrivit căreia a conștientizat pe deplin fapta comisă și caracterul social-periculos a acesteia.

La fel, instanța specifică că aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal în partea suspendării condiţionate a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnatului prin lege de a se corecta.

Totodată, instituția suspendării executării pedepsei cu închisoare nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare social, inclusiv prin căi de reeducare a persoanelor condamnate, nu prin privare de libertate, dar prin cele neprivative de libertate, care ar fi mai eficiente.

Așadar, ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpatului ***Budeci Vsevolod ******** , care a comis infracțiunea cu provocarea unor urmări din imprudență, instanța consideră că corijarea şi reeducarea inculpatului poate avea loc fără izolarea sa de societate, cu suspendarea a executării pedepsei pe un termen de 1 (unu) ani în care inculpatul să demonstreze că s-a corectat, astfel în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept şi în așa fel se va asigura şi garanţia existenței unui proces echitabil.

De asemenea pentru a nu submina autoritatea justiției, creând un sentiment de impunitate, instanța îi va aplica inculpatului, în calitate de obligație pentru termenul de probă să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; să participe la programe probaționale.

Această pedeapsă nu va genera sentimente de nedreptate, ci va constitui o garanţie sau asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În acest sens, instanţa de judecată consideră că, în vederea bunei desfăşurări a justiţiei va aplica faţă de ***Budeci Vsevolod ********, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara şi urmează a fi menţinută până la rămânerea definitivă a sentinţei de condamnare.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet şi obiectiv circumstanţele cauzei penale, în conformitate cu prevederile art. 384, 385, 389, 392 – 395, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată, -

C O N D A M N Ă :

Se recunoaşte vinovat ***Budeci Vsevolod ******** în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal şi a-i numi pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar semiînchis.

În baza art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui ***Budeci Vsevolod ******** prin prezenta sentință se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 1(unu) ani și nu va fi executată dacă condamnatul în termenul de probă nu va comite o nouă infracțiune și prin purtarea exemplară va confirma încrederea acordată.

Se obligă ***Budeci Vsevolod ********, în corespundere cu art. 90 alin. (6), lit.a), b) și g) Cod

penal, să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile și să participe la programe probaționale.

Controlul asupra comportării și executării de către ***Budeci Vsevolod*** ***** a pedepselor stabilite prin prezenta sentință, se pune în obligația organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Se aplică lui ***Budeci Vsevolod*** ***** măsura preventivă obligarea a nu părăsi ţara, până la intrarea sentinţei în vigoare.

Sentinţa cu drept de recurs în Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Străşeni (sediul central) în termen de 15 zile.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul ***Mihaela Grosu***